

Lizzie Lichtenberg (KF):

I indledningen til min ordførertale vedrørende forslaget udtrykte jeg netop betænkelighed ved det lave beløb, for jeg tror ikke på, at det lave beløb i dag er incitament nok for nogen til at blive hjemme, hverken i familier med en enkelt forsørger eller familier, hvor begge er på arbejdsmarkedet, for man kan jo se, at familierne i dag har brug for to indtægter med det meget høje omkostningsniveau, vi har. Det er det, jeg mener, når jeg siger, at man skal se dette forslag i en samlet børne- og familiepolitik. Det har noget med fordelingspolitikken at gøre, og det kunne jo være, at hr. Torben Lund var enig med det konservative folkeparti i, hvordan fordelingspolitikken for børnefamilier skulle være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling.

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitution).

[Af Agerschou (SF) og Tinning (VS)].

(Lovforslag nr. L 180. Fremsat 31/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Bent Rold Andersen):**

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne bistandslovens § 73, stk. 4, ændret sådan, at der gives kommunalbestyrelsen mulighed for i løbet af et regnskabsår at nedsætte forældrenes betaling for daginstitutionsophold, altså en adgang til kun at ændre betalingen i nedadgående og ikke i opadgående retning.

Forslagsstillerne mener, at det bør være op til den enkelte kommune at træffe beslutning om en nedsættelse af forældrebetalingen i årets løb, da denne mulighed jo skulle være i forældrenes interesse.

Ifølge den gældende § 73, stk. 4, fastsættes betalingen for ét regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter, og der er således ikke efter de gældende bestemmelser adgang til at ændre betalingen i løbet af året, og det gælder hverken i opadgående retning eller i nedadgående retning.

Den gældende bestemmelse blev indført i marts 1980, og den bygger på et forudgående gruppearbejde mellem socialministeriet og Kommunernes Landsforening. Der var i gruppen enighed om at anbefale indførelsen af den gældende § 73, stk. 4, idet man hermed fik fastslået betalingsfastsættelsens endelighed. Det var en afgørende forskel fra den tidligere ordning, hvorefter betalingen skulle ændres i årets løb, hvis det viste sig, at den på et tidspunkt ikke svarede til 35 pct. eller 25 pct. af driftsudgifterne i institutionen for børn henholdsvis under og over skolealderen. Der kunne således være tale om takstforhøjelser eller om tilbagebetaling til forældrene i årets løb. Som det også er fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget om den nye regel, indebærer denne ordning betydelige administrative fordele.

Jeg mener, man bør opretholde bestemmelsen i den nuværende formulering, sådan at kommunalbestyrelsen ikke løbende skal tage stilling til forældrebetalingstaksten med alle de administrative konsekvenser, som det har for socialforvaltningen, og der foreligger heller ikke for socialministeriet, kan jeg sige, nogen oplysninger om, at kommunerne generelt har ændret opfattelse i denne sag.

I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag kommer forslagsstillerne med deres programklæring om, at børns ophold i daginstitutioner burde være gratis på samme måde, som folkeskolen er det.

Jeg vil gerne her indskyde, at sammenligningen med børn over skolealderen vel knap nok kan holde stik. Børn over skolealderen er som bekendt omfattet af undervisningspligten, mens der jo ikke er tilsvarende pligt for børn under skolealderen til at deltage i dagforanstaltninger.

Derudover vil jeg gerne sige, at det, som det allerede tidligere er sagt fra denne taler-

[Socialministeren]

stol, også er regeringens langsigtede mål at gøre daginstitutionsoophold gratis, men jeg kan i tråd med, hvad børnekommissionen har sagt, udtale, at jeg på kortere sigt prioriterer hensynet til børneinstitutionernes kapacitet over afskaffelsen af forældrebetalingen. Den kraftige udbygning på daginstitutionsoområdet gennem de seneste år har jo netop bevirket, at vi har bevæget os ganske langt i den rigtige retning.

Torben Lund (S):

Vi har for kort tid siden drøftet flere spørgsmål på daginstitutionsoområdet som også nævnt af socialministeren vedrørende kapacitet og forældrebetaling, og jeg skal derfor ikke gøre nogen generelle bemærkninger om det, men blot henviser til socialministerens redegørelse, der dækker socialdemokratiets opfattelse. Men jeg vil dog gentage, at vi er villige til fremover at drøfte, om de eksisterende betalingsregler og fripladsgrænser er rimelige.

Det forslag, der foreligger her til ændring af bistandsloven, er jo ikke nogen større reform, men jeg kan sige, at vi ikke vil tilslutte os forslaget, og det vil jeg gerne begrunde ud fra to hensyn. Dels er det jo således, at de gældende regler er aftalt med Kommunernes Landsforening for mindre end to år siden, og som socialministeren nævnte, er der ikke noget, der tyder på, at kommunernes generelle opfattelse skulle have ændret sig på dette punkt. Dels er der det mere reelle, at en indførelse af denne regel uden tvivl vil give en øget administration i kommunerne, hvorved ulempen langt vil overveje den fordel, der kunne ligge for forældrene i at få nedsat forældrebetalingen i årets løb. Det er således, at kommunerne ikke har nogen pligt til at foretage nedsættelsen af forældrebetalingen i årets løb, men kommunen vil udsættes for, måske flere gange i løbet af året, at blive mødt med et krav om nedsættelse af forældrebetalingen, og det er klart, at det vil give en meradministration.

Vi må afvise lovforslaget.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Dette lovforslag, der er fremsat af VS og SF, har muligvis som hovedsigte at være et led i de bestræbelser, man har for at gøre daginstitutioner gratis, og man sammenligner

også her, som man tidligere har gjort, med skolevæsenet.

Det konservative folkeparti mener ikke, at daginstitutioner skal være gratis, men som vi talte om under et tidligere punkt vedrørende børnepolitikken, er det netop et spørgsmål, hvordan man hjælper børnefamilier bedst, og det tror vi ikke sker ved at gå ind i børneinstitutionstaksterne, som VS og SF skitserer det. De nuværende regler går som bekendt ud på, at forældrebetalingen fastsættes for et år ad gangen på grundlag af budgetterede driftsudgifter. Det er en ordentlig kontrakt, kommunerne får med de forældre, der benytter sig af de tilbud, man har. Såvel for kommunerne som for forældrene er det administrativt en god ordning, at man ved, hvad man skal betale i det kommende år.

Lovforslaget omhandler også kun nedsættelser. Man kunne tænke sig, at der var sket nogle fordyrelser, således at der var behov for at sætte taksterne op, når man holder sig til de procenter for forældrebetalingen, som socialministeren netop refererede til, nemlig 35 pct. af driften. Men det tales der ikke om; der tales kun om nedsættelser. Skulle man have sådanne løbende reguleringer i opad- eller nedadgående retning, vil det give såvel administrationen som familierne en uoverskuelig økonomi.

Vi finder derfor, at man bør fastholde de nuværende regler ud fra disse administrative synspunkter. Normalt vil de reguleringer, der kunne blive tale om, være forholdsvis små, således at det vil være hensigtsmæssigt her at lade administrationshensynet veje tungere.

Det er kun ganske få kommuner, der bliver peget på i selve dette lovforslag, og jeg har indtryk af, at der ud over landet er ganske stor tilfredshed med den ordning, man har nu, og derfor synes jeg, man skal give den en chance, før man begynder at overveje andre muligheder.

Derfor kan vi fra konservativ side ikke gå ind for dette forslag, men må afvise det.

Henrik Toft (V):

Venstre vil ikke afvise, at der kan være problemer i forbindelse med fastsættelse af forældrebetaling, men det gælder selvfølgelig såvel i opadgående som i nedadgående retning, og dette forslag tager som bekendt kun sigte på at regulere nedad.

[Henrik Toft]

Venstre er af den opfattelse, at der skal være mulighed for daginstitutionspladser, således som jeg også havde lejlighed til at sige det ved behandlingen af et forslag for kort tid siden her i folketinget.

Vi er også enige i, at der skal være fripladser, men vi mener ikke, at dette forslag løser nogen problemer, og vi er klar over, at det vil give administrative konsekvenser. Derfor skal jeg ganske kort afvise lovforslaget.

Tove Niemann (FP):

Jeg vil ganske kort sige, at fremskridtspartiet ikke kan medvirke til dette lovforslag. I forvejen klages der i kommunerne over for meget administrativt arbejde. Dette forslag vil kun være med til at øge papirarbejdsbyrden.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Hvad er der blevet af det kommunale selvstyre? Nu har der været talt så meget om at spare på administrationen, men i alle andre sammenhænge taler man meget om kommunalt selvstyre. Jeg mener ligesom hr. Henrik Toft, at dette her, hvis det skal være en realitet, skal være i begge retninger. Der skal være mulighed for at regulere både op og ned, hvis der er brug for det.

Men i øvrigt mener jeg, det må være den enkelte kommunes sag, hvor meget den vil påtage sig. Jeg kan godt huske, at der, da ordningen var sådan, at vi regulerede en gang imellem, også kom noget debat ud af det, men det var ikke anderledes, end at vi kunne klare det administrativt. Derfor må det næsten være kommunerne, der skal optage forhandling med Kommunernes Landsforening og ad den vej komme frem til en dispensation på området.

Jeg har ellers studeret lovforslaget nøje, for det kunne jo være, der var mere i det, men jeg kan ikke som de konservatives ordfører finde noget i det, som ellers ligger nær ved SF, gratis daginstitutioner osv. Det drejer sig alene om at give de kommuner mulighed for selv at bestemme, hvad de vil. Det synes jeg vi skulle gøre med den tilføjelse, at går det den anden vej, skal det også reguleres.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Lone Dybkjær, er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort på det radikale venstres vegne afvise forslaget og gøre det med den begrundelse, som også var at finde i socialministerens redegørelse.

Det er jo en ny ordning, og den er, som det blev sagt, lavet i nøje samarbejde med kommunerne, så hvis man vil fremføre nærdemokratiske argumenter for dette her, kan man altså også spørge, hvor meget vi herindefra skal blande os i de aftaler, som kommunerne laver indbyrdes. Det kan være, at forslagsstillerne kan fremføre nogle argumenter for, at kommunerne nu skulle ønske noget andet, og gør de det, så er der jo ikke noget at sige til det, men vi har ikke set sådanne argumenter.

Jeg må måske indtil videre tillade mig at formode, at dette forslag er fremsat, fordi nogle kandidater fra de to partier er kommet for skade i en valgkamp at love lavere institutionstakster og så har glemt at se efter, om der var lovhjemmel for det.

Tinning (VS):

Ja, i valgkampen har vi for vane at love at kæmpe for lavere institutionstakster, men vi har også for vane at præcisere, at man endelig ikke skal tro, det kommer igennem herinde, for der er et flertal, som ikke vil være med til den slags.

Derudover har vi det sådan med Kommunernes Landsforening, at den omstændighed, at der oven i købet har været noget så moderne som et gruppearbejde mellem Kommunernes Landsforening og socialministeriet, der finder frem til en eller anden holdning, ikke er nogen tilstrækkelig begrundelse for os til at sige: nå men så ved vi, hvad man mener dér. Kommunernes Landsforening er jo ikke en organisation, der udtrykker, hvad alle kommuner mener, men netop en organisation, der udtrykker, hvad et flertal af kommunerne mener.

Som bekendt er det sådan, at mindretallets rettigheder ligger os ret stærkt på sinde, og det, vi har ønsket med dette her uhyre begrænsede forslag, er sådan set bare at få fastslået, om nogen ligefrem ville forhindre de kommuner rundt omkring, som gerne vil have lov til at foretage nedsættelse af takster-

[Tinning]

ne, i at gøre det, og det er der åbenbart nogen, der vil.

Denne sag drejer sig altså om en mulighed for en meget, meget begrænset styrkelse af det lokale selvstyre og af det såkaldte nærdemokrati og ikke om ret meget andet.

Vi har svært ved i VS at se, at tingene skulle blive uoverskuelige for forældrene. Hvis det var sådan, at man i løbet af året fik tilbudt en nedsættelse af institutionstaksterne, tror jeg egentlig ikke, man ville sige: nej, det er simpelt hen for uoverskueligt; det vil vi helst være fri for. Mon ikke man kunne finde ud af at tage en kort diskussion af, om man skulle gå i biografen eller i Zoologisk Have med børnene eller man eventuelt skulle gå ud og få en god middag?

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi mener, at det vil give en hel del administrativt besvær og udgifter, og som det er fremhævet flere gange, kan det også blive ubehageligt for forældrene, for hvis det skal kunne reguleres midt i et regnskabsår, må der ikke blot kunne ske en nedgang, men også en forøgelse af betalingen.

Agerschou (SF):

Det lovforslag, SF og VS her i fællesskab har fremsat, er jo præget af en beskedenhed næsten til det selvudslettende. En eventuel vedtagelse af forslaget vil naturligvis ikke betyde noget særligt i forhold til de alvorlige og akutte problemer, der er på daginstitutionerne, problemer som overbelægning, manglende udbygning i forhold til behovet, en alt for høj forældrebetaling, for lave fripladsgrænser, udgiften til støttepædagoger, der indregnes i forældrebetalingen, manglende søskendemoderation med hensyn til betalingen og mange, mange andre problemer, som der ikke er flertal herinde i folketinget for at være med til at løse.

Alle disse ting vil en vedtagelse af dette forslag naturligvis ikke råde bod på. Det eneste formål, forslaget har, er at gøre det muligt for de kommuner, der ønsker det, at nedsætte forældrebetalingen i løbet af et regnskabsår, hvad de i øjeblikket er forhindret i.

Som vi har gjort rede for i bemærkningerne, mener vi, at bestemmelsen om, at foræl-

drebetalingen fastlægges for et år ad gangen, naturligvis er en god beskyttelse af forældre til børn i daginstitutioner mod pludselige forhøjelser, der kan vælte en families budget.

På den anden side mener vi som sagt, at de kommuner, der måtte ønske det, skal have mulighed for at nedsætte forældrebetalingen i årets løb. Det er der rent faktisk nogle kommuner, der har villet, hvoraf vi har nævnt et par eksempler i bemærkningerne.

Jeg havde i forvejen ikke haft fantasi til at forestille mig, at et flertal i folketinget ville gå mod et så beskedent forslag, men det viste sig altså alligevel at være tilfældet.

Jeg synes, de argumenter mod det, der er fremført, er uhyre tynde. Et af de argumenter, der bl.a. blev fremført af socialministeren og hr. Torben Lund fra socialdemokratiet, var, at der havde siddet en arbejdsgruppe fra Kommunernes Landsforening og var blevet enig om disse ting.

Nu er jeg hverken særlig imponeret af arbejdsgrupper eller af Kommunernes Landsforening. Kommunernes Landsforening er efter vores opfattelse en helt privat forening, som ikke kan siges at dække de enkelte kommuners synspunkter fuldt ud.

Jeg synes også, at hr. Torben Lund udviste en formynderagtig indstilling over for de kommuner, der ønsker at nedsætte forældrebetalingen. Han talte om en øget administration. Ja men det må de enkelte kommuner efter vores opfattelse da selv om. Det må være dem, der forsøger at løse de problemer og finde ud af, om de kan overskue det.

Så vidt jeg kunne høre, havde fru Lizzie Lichtenberg fra de konservative egentlig ikke et eneste argument mod lovforslaget. Men jeg synes, jeg kunne spore en slags paranoid frygt for, at der må ligge noget lusk bag, når forslaget kommer fra SF og VS. Dertil kan jeg så sige: det gør der altså ikke.

Fru Lizzie Lichtenberg udtalte også, at der var tilfredshed hos mange kommuner med den måde, loven ser ud på. Det finder vi ikke er noget som helst argument. Når loven kan ændres på en sådan måde, at de kommuner, der har lyst til at nedsætte forældrebetalingen, kan gøre det, uden at andre kommuner bliver involveret, synes vi, at det må være oplagt.

Fru Yvonne Herløv Andersen har jeg næsten svaret. Hun var i gang med at lave ordningen ringere for forældrene ved, at den

[Agerschou]

skulle kunne ændres i både opadgående og nedadgående retning, og det mener vi selvfølgelig ikke.

Fru Aase Olesen havde en lidt vidtløftig teori om, at det måtte være nogle kandidater i en valgkamp, der var kommet til at lave lavere institutionstakster. Den erfaring har jeg ikke fra de kandidater i vores parti, der er ude i en valgkamp. Det kan være, at fru Aase Olesen har andre erfaringer med kandidaterne fra det radikale parti. Vi plejer at prøve på at holde det, vi lover. I øvrigt er det ikke sådan. De tre eksempler, der er nævnt i bemærkningerne, er jo netop 3 kommuner, hvor man har forsøgt, i hvert fald den kommune, jeg specielt kender noget til, nemlig Ribe kommune, og dér er jo som bekendt et borgerligt flertal.

Som sagt havde jeg faktisk ikke i forvejen haft fantasi til at forestille mig, at man kunne lave et så bredt flertal mod dette beskedne forslag. Det siger lidt om, hvilke tanker og hvilken forberedelse der ligger hos de forskellige partier i arbejdet med lovforslag.

Torben Lund (S):

Jeg vil lige knytte en enkelt bemærkning til fru Yvonne Herløv Andersen, som lagde meget stor vægt på, at dette var et kraftigt anslag imod det kommunale selvstyre. Jeg synes ikke, den bemærkning kan stå alene her i luften. Det er jo dog nu sådan, at den ordning, man indførte i marts 1980, er aftalt med Kommunernes Landsforening, og ingen kan vel sige andet, end at Kommunernes Landsforening nu engang er kommunernes forhandlingsorgan over for staten, organisationer osv., så at sige, at en aftale med Kommunernes Landsforening er et anslag imod det kommunale selvstyre, synes jeg nok er lige barsk nok.

Så blev udtrykket »formynderagtig« anvendt om den holdning, jeg havde givet udtryk for. Dertil vil jeg sige, at hvis man skulle anvende det udtryk, kan det vel kun være fra de tre kommuners side, der er tale om her. Jeg mener stadig væk, der vil kunne være tale om en øget administration i alle de andre kommuner her i landet, som jo med dette forslag vil kunne mødes med krav om nedsettelse af forældrebetaling i årets løb, så det er ikke kun op til de tre kommuner, der her er tale om.

Når jeg så endelig er heroppe, kunne jeg have lyst til at spørge om følgende: når der forud for de tre kommuner, der hedder Ribe, Tølløse og Nykøbing-Rørvig, står »bl.a.«, hvilke andre kommuner er der så tale om end de eksempler, man har nævnt i bemærkningerne til lovforslaget?

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Så lille en ting kan alligevel give anledning til nogen debat. Det var jo polemisk, når jeg efterlyste værnet om det kommunale selvstyre. Jeg har ikke tænkt mig at lave noget anslag; jeg anbefalede oven i købet, at man gik i gang igen med at søge Kommunernes Landsforening om dispensationsmulighed. Men jeg kommer i tanke om, at netop debatten om forældrebetaling var noget, der virkelig kogte ude i kommunerne, og at der på baggrund af det blev valgt en hel del VSere og SFere ind i kommunalbestyrelserne gennem Fola. Det kan jo være en årsag til at få så lav profil som overhovedet muligt omkring det og kun regulere det én gang om året, så er man da i hvert fald fri for den debat.

Jeg er nok enig med fru Aase Olesen i, at det muligvis har været op til et valg, men jeg er til gengæld ikke enig med fru Aase Olesen i, at man ikke har vidst, at bestemmelsen var der. Det har man nok vidst, for så lover man jo noget og gør det gratis. Men jeg vil stadig væk fastholde, at man kan lade det være op til kommunerne selv at ændre det, men i begge retninger.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er bare, fordi jeg for en gangs skyld ikke forstod, hvad den normalt meget klart formulerede fru Yvonne Herløv Andersen sagde. Det var et eller andet med en del VSere og SFere, som blev valgt ind i en række kommunalbestyrelser, og så blev der vist sagt gennem Fola, hvis ikke jeg tog fejl. Hvis nu jeg går ud fra – for det plejer jeg at gøre med fru Yvonne Herløv Andersen – at jeg ikke har taget fejl, skulle det altså betyde, at man havde mulighed for at komme ind i en kommunalbestyrelse gennem Forældrenes Landsorganisation. Så må jeg sige, at for VSere – og det gælder formentlig også SFere, men det kan hr. Agerschou eventuelt uddybe

[Tinning]

– eksisterer muligheden for at komme ind i sådan noget først og fremmest gennem VS, for dér bliver man opstillet, og i anden række gennem vælgernes tilslutning. Det kan godt være, at der er nogle vælgere, som også er medlemmer af Fola, og det har vi ikke det fjerneste imod. Når vi er politisk enige med Fola, arbejder vi sammen, og når vi ikke er det, arbejder vi ikke sammen; så enkelt er det. Så at blive valgt ind i en kommunalbestyrelse igennem Fola – jeg har aldrig hørt noget lignende. Jeg ved ikke, om fru Yvonne Herløv Andersen vil nævne eksempler på andre foreninger, man kan blive valgt ind i kommunalbestyrelser via, for det lyder da ret spændende.

Agerschou (SF):

Jeg har først et enkelt spørgsmål til hr. Torben Lund, der for et øjeblik siden var heroppe og rose Kommunernes Landsforening. Jeg vil gerne spørge hr. Torben Lund, om han mener, at Kommunernes Landsforening er en repræsentativ, demokratisk og parlamentarisk forsamling, der dækker de samlede kommuners opfattelse og dækker de forskellige typer kommuners synspunkter. I øvrigt kan jeg tilslutte mig hr. Tinnings beskrivelse. Vi vælger faktisk også vores byrådsmedlemmer i SF ved, at vi bliver opstillet af SF og derpå valgt af vælgerne. Det kunne være interessant at få uddybet, hvor fru Yvonne Herløv Andersen har det fra, at vi kan blive valgt via forskellige brevueforeninger, eller hvad det nu var, fru Yvonne Herløv Andersen nævnte.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Til hr. Agerschou kan jeg sige ja, og tiden tillader ikke at argumentere for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ægtefællers pensionsretlige stilling.

[Af Steffensen (KrF) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 64. Fremsat 24/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Det forslag, der her er til behandling, er som bekendt en genfremsættelse af det forslag, kristeligt folkeparti fremsatte i folketingsåret 1979-80.

Når jeg såvel som den daværende socialminister ikke kan gå ind for forslaget, skyldes det bl.a., at reglerne om samordningsfradrag har deres særlige begrundelse. Baggrunden for reglerne om samordningsfradraget i tjenestemandspensionerne skal jo søges i de lovændringer, der blev gennemført i 1970. Der blev dengang skabt grundlag for, at tjenestemænd og tjenestemandspensionister kunne få folkepension, derunder også fuld folkepension, fra det fyldte 67. år og også andre pensioner på lige fod med den øvrige befolkning.

Det førte dengang til en meget betydelig stigning i de sociale pensionsydelse, idet tjenestemandspensionister og deres pensionsberettigede ægtefæller indtil det tidspunkt som hovedregel kun havde været berettigede til at få folkepension med folkepensionens mindstebeløb.

Det var dengang af økonomiske grunde nødvendigt at foretage en beløbsmæssig tilpasning af den samlede udbetalte offentlige pension, og en sådan tilpasning sker efter tjenestemandspensionslovens samordningsbestemmelser ved, at man indeholder et nærmere beregnet fradrag i tjenestemandspensionen, når folke-, invalide- eller enkepensionen kommer til udbetaling.

Kristeligt folkepartis forslag om at ligestille ægteskabet med andre samlivsformer vil derfor medføre en forskydning i den balance,